

CXLI.

Forslag til Lov

om

Ændringer i Lovene af 9de April 1891 og 7de April 1899 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet.

(Som vedtaget af Landstinget ved eneste Behandling den 15de Maj 1902.*)

§ 1.

I Lov af 9de April 1891 Nr. 69 faar § 2 c. følgende Affattelse:

- c) at han i de sidste 10 Aar, før Begæring om Alderdomsunderstøttelse fremsættes, har haft fast Ophold her i Landet og i Løbet af samme Tidsrum ikke har modtaget Fattighjælp eller er funden skyldig i Løsgængereri eller Betleri eller vitterlig har ført et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse (bevislig Drikfældighed, Erhverv ved Utugt eller lignende).

Det anførte Tidsrum, i hvilket paagældende skal have haft fast Ophold her i Landet, er den kommunale Myndighed dog, for saa vidt angaar Personer, der ere hjemvendte fra Udlandet, berettiget til at forkorte, naar Omstændighederne særlig tale derfor. For en Enkes eller fraskilt eller frasepareret Hustrus Vedkommende kan det ommeldte Tidsrum i Henseende til Virkningen af den Ægtefællen ydede Fattighjælp ligeledes forkortes, naar de kommunale Myndigheder i Opholds- og Forsørgelseskommunen ere enige herom. Lige med en fraskilt eller frasepareret Hustru regnes med Hensyn til Adgang til Alderdomsunderstøttelse en forladt Hustru. Hvorvidt en Hustru kan betragtes som forladt, afgøres af den kommunale Myndighed i hendes Opholdskommune.

Hjælp ydet til Sygebehandling, herunder Medicin og Hospitalsbehandling, Bandedager og lignende, regnes med Hensyn til Opnaaelse af Alderdomsunderstøttelse ikke som Fattighjælp.

§ 2.

Til den i § 1 nævnte Lovs § 4, 1ste Stykke, føjes følgende Punktum:

Indtægter saavel som Brug af det til Bolig fornødne Husrum, som Andrageren maatte have gennem privat Understøttelse inden for en Værdi af tilsammen 100 Kr. aarlig, lades ude af Betragtning ved Bedømmelsen af paagældendes Trang. Den kommunale Myndighed er derhos berettiget til, naar Forholdene tale derfor, at lade ude af Betragtning ved Bedømmelsen af Trangen Indtægter, som Andrageren maatte

*) Se Tillæg C. Sp. 749 fg.; Tillæg B. Sp. 2169; Landstingstidenden: Sp. 1477 fg. eneste Behandling.